ලිතත ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි ගෞතම ගොතුයෙහි උපන්නාවූ අපගේ තිලෝගුරු බුදුරජාණන්වහන්සේ සැවැත්නුවරනිසා දෙව්රම්වෙහෙර වැඩ වසනසේක්. මේ ජාතකය චීවරාදීවූ චතුර්විධ පුතායලදින් නොපස්විකා වළඳන්නාවූ පෘථග්ජන භිකුෂුන් වහන්සේ අරභයා වදාළසේක.

ඒ කෙසේදුයි යතුහොත්

එක්සමයෙක්හි බොහෝ භිඤූන්වහන්සේ බොහෝ චීවරාදී චතුර්විධ පුතායලදීන් බොහෝසේම නොපස්විකා වළඳනසේක. එසේ නොපස්විකා චීවරාදී පුතාය පුයෝජන විදිනා බොහෝ භිඤූන්වහන්සේ බොහෝ නිරාදුකින් හෝ තිරිසන් අපායෙහි හෝ පුෙනාත්මභාවයෙහි හෝ ඉපිද නොමිදෙනසේක. ශාසතෘවූ සම්මාසම්බුදුරජාණන්වහන්සේ මේ කාරණාව දිවසින් දක වදාරා භිඤූන්වහන්සේට අනේකාකාරයෙන් නොපස්විකා වැළදීමෙහි ආදීනව දක්වා වදාරා බණ වදාරණසේක්. ''මහණෙනි මේ පියසීලි භිඤූන් විසින් චතුර්විධ පුතායලදීන් නොපස්විකා වැළදීම නොකටුයතු වන්නේය, එසේහෙයින් මෙතැන්පටන්ගෙණ මහණෙනි පස්විකා වළඳව''යි වදාරා පුතාවේකා කරන්නාවූ කුම දක්වනසේක්. මහණෙනි මාගේ ශාසනයෙහි යම්භිඤුකෙනෙක්තෙම ''සීතසසපටිසාතාය'' යනාදීන් ඒ ඒ පුතායට සුදුසු පරිද්දෙන් පුතාවේකා පාලිය වදාරා මහණෙනි මෙපරිද්දෙන් චීවරාදී චතුර්විධ පුතාය ලදින් පස්විකා වැළදීම සුදුසුවන්නේයයි වදාරා එම්බා මහණෙනි මේ පස්විකා වැළදීම නම් උගුවිසයක් අනුභවකරන්නාහා සමාන වන්නේය, විෂ අනුභවකිරීමෙහි ආදීනව නොදෙන්නාවූ පුරාතනයෙහි කිසිසතමකෙනෙක් විෂ අනුභවකොට අවසන්හි බොහෝ දුකට පැමිණියාහයි වදාරා අරාධිතවූ බුදුරජානන්වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක,

හේ කෙසේදයි යතහොත්

යටගියදවස බරණැස්තුවර බුන්මදත්ත නම් රජ්ජරුකෙණෙකුන් රාජායකරණසමයෙහි පුරණලද පාරමිතා ඇති අප මහබෝසතානෝ එක්තරා මහාසම්පත් ඇති කුලයක ඉපද වැඩිවිය පැමිණ දූකෙළියෙහි ලොහ ඇතිව අසමධූතීව වසන්නාහුය. තවද එසමයෙහි වංචාවෙන් දූකෙළ අනුන්පරදවන්නාවූ අසමධූතීයෙක්ද විය. එකල්හි සොරහු අසමධූතීනොව බොධිසාවයන් හා සමඟ දූකෙළතේ තමා දිනනකල්හි කෙළිමඩුල්ල නොබිඳිනේය. තමා පරදිනාකල්හි පසඇට මුබයටදමා පසඇට අපවත්හියේයයි කෙළි මඩුල්ලබිඳ නැගීයන්නේය. බොධිසාවයෝ ඔහුගේ කාරණාව දන යහපත ඊට සුදුස්සක් කෙරෙමි සිතාගෙණ පසඇට ඇරගෙණ තමන්ගේ ගෙයිදී විෂයෙන් පසඇට දෙතුන්වැනිව රදාගෙන නැවතනැවත විෂපෙවූ පසඇට ගෙණ ධූතීයා සමීපයට ගොසින් සබඳ දූකෙළිම්හයි කියා කීහ. ධූතීකයා යහපතැයි කියා කෙළිමඩුල්ල සරහා ඔහු හා සමඟ කෙළිනේ තමා පරදින අවසථාවෙහි එයින් එක් පසඇටක් ඇරගෙන මුඛයට දමන නියාව දක යහපත යහළු තෙපි ගැළපියව මතු මින් මෙසේවූ දෙයක්වෙයි කියා දූනගනුවයි මතුවන ආදීනව දක්වන්නේය, යහළු තෙපි දූන් වංචාවෙන් පසඇට ගළතත් උගුවිෂයෙන් රුදුබව හේතුකොටගෙණ අවසන්හි බලවත්වූ දුක්වේදනාවට පැමිණෙන්නෙහියයි බොධිසාවයන් මෙසේකියා උන් කලට ධූතීාතම විෂයෙන් මූර්ණවෙමින් ඇස්දෙක පෙරලා කරමිය නමාගෙණ වැටිහුණුයේය, බොධිසාවයෝ වනාහි මා නිදුක්හු නිසා මෙවැනි අඥානයෙකු නැසී යාම සුදුසු නොවන්නේය. මෝහට මා ජීවිතදානය දීම වටනේයයි සිතා ඖෂධයෙන් පරිභාවිතාකරණලද බෙහෙත් යොගයෙන් ඔහු අනුභවකරවා විෂය වමනය කරවා නිරෝගිකොට මතු මෙබන්දක් නොකරවයි අවවාද කියා දිවිපමණින් දන්දී පින්කම් කෙරෙමින් තමන්ගේ කම්වූ පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගියාහ.

ශාසතෘවූ බුදුරජාතන්වහන්සේ මේ ධම්දෙශතාව ගෙනහැරදක්වා වදාරා එම්බා මහණෙනි තොපස්විකා වළඳන චතුර්විධ පුතායනම් විෂඅනුභව කිරීමක් හා සදෘෂයයි වදාරා මේ ජාතකය පූවාපරන්ධගලපා වදාළසේක. එකල්හි පුඥාසම්පතන අක්ෂධූතීයාතෝනම් දන් බුදුවූ මම්ම චේදයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.